

10 F.

KUIFJE

SPECIAAL NUMMER - 40 BLZ.

Nr 14

IN NEDERLAND 75 Cts

Vrolijk Paasfeest!

PAASGROET

Hoe heerlijk is dit morgenuur,
als bloemen licht ! 't Is Pasen !
Vier blij dit feest, mijn beste buur,
ik wens u zalig Pasen !

Dit wens ik allen, voor en na,
maar aan mijnheer pastoor het eerst,
en dan aan Vrouw' Justitia,
die in dit dorp rechtvaardig heerst.

De koster wens ik 't vlak daarna,
hoe dankbaar ben ik hem !
Hij zingt zo mooi Halleluja
op 't koor met hoge stem !

Hoe heerlijk is dit morgenuur
nu Kristus is verrezen,
de lucht is als de bloemen puur,
vier vrolijk feest, mijn beste buur,
en laat ons dankbaar wezen,
want Kristus is verrezen !

Dit liedje zingen de kinderen op straat in de Spaanse provincie Segovia op Paasmorgen.

IN DIT NUMMER

Paasgebruiken

DE LEGENDE VAN PILATUS

ENKELE dagen na de dood van Christus, aldus wil het de legende, kwamen de vrome vrouwen naar het paleis van Pontius Pilatus en gaven luidruchtig uiting aan hun ontevredenheid. Zij scholden Pontius Pilatus de huid vol en noemden hem een lafaard. Pontius Pilatus meende dat de woede wel van zelf zou kalmeren en trok zich in zijn appartementen terug. Maar de vrouwen wisten van geen ophouden en langsom heftiger en luider klonk hun geschrei:

— Lafaard! Lafaard!

Pontius Pilatus stopte zijn oren toe, maar dat was tevergeefs. Waar hij ook ging in zijn paleis of in zijn tuin, overal hoorde hij dat gejouw. Hij werd het moe en gaf zijn soldaten de opdracht die heetgebakerde vrouwen enkele emmers water over het hoofd te storten.

Aldus werd gedaan en de rust keerde terug. Pilatus meende dat het incident daarmee gesloten was en wandelde door de stad. De vrouwen hadden hun kleren buitenshuis te drogen gehangen en toen Pontius Pilatus voorbij kwam, drupte het water uit de kleren naar beneden en iedere druppel riep:

— Lafaard! Lafaard!

Pontius Pilatus vluchtte naar huis. Er brak een onweer los en in de regen hoorde hij:

— Lafaard! Lafaard!

Tot aan zijn dood, aldus de legende, hoorde Pilatus deze verwensing in iedere druppel water.

Op vele plaatsen van Duitsland, Oostenrijk, de Balkenlanden en in Skandinavië vergasten de jongens en meisjes elkaar op

Paaszaterdag op een emmer water. Ook in Hongarije wordt dit gebruik in ere gehouden. De jongeman tracht zijn verloofde een emmer water over het hoofd te gooien en als hij het alleen niet voor elkaar krijgt, roept hij de hulp in van zijn vrienden.

Het water op Paasdag reinigt van alle smetten en heeft volgens het volksgeloof een toverkracht. Het schenkt de eeuwige schoonheid en de eeuwige jeugd!

DE H.KRUISVINDING

Onder de naam « Kruisvinding » viert de Kerk de verjaardag van het heuglijk feit dat zich twee eeuwen na de Verrijzenis des Heren heeft voorgedaan: toen vond de H. Helena het Kruis waarop de Verlosser is gestorven. De gegevens over de oorsprong van dit hout zijn waarschijnlijk legendarisch, maar zo ontroerend, dat we niet kunnen nalaten ze te vertellen.

Aangetrokken door de wijsheid van koning Salomon begaf de koningin van Saba zich van Arabië naar Palestina om de vorst een bezoek te brengen.

?
Maar op het ogenblik dat ze het meer wou oversteken, bleef de koningin, die de gave van de profetie bezat, staan...

Laten we liever rond het meer gaan, want ik zou dit gewijde hout, dat eens de Verlosser zal dragen, niet willen betreden !

Verrast door deze woorden, deed koning Salomon de boom in balken zagen en in zijn paleis onderbrengen.

Weer gingen eeuwen voorbij. Het koninkrijk Israël is een Romeins pro-konsulaat geworden.

De landvoogd levert hem ons uit ! Timmerman, maak gauw een kruis !

Je zult hier in het paleis het nodige hout vinden.

En zoals het geschreven stond, boette de Zoon Gods voor de zonden van de mensen op een houten kruis.

Vrome handen legden het lijk van Jezus in het graf.

Drie dagen later verrees de Verlosser glorierijk uit de dood.

Maar de Farizeeërs deden de kruisen vlug begraven.

De discipelen van deze volksopruier zijn bekwaam van deze kruisen devotievoorwerpen te maken !

In het jaar 120 liet keizer Hadriaan op de Golgothaheuvel een tempel bouwen gewijd aan de godin Venus.
2

De liefdeleer van de onbekende Galileeër verspreidde zich over het hele keizerrijk en werd bevestigd door het bloed der martelaren.

In het jaar 306 na Kristus werd keizer Konstantijn verdraagzaam ten overstaan van de Kristenen.
Ik wil gedaan maken met die dwaze vervolgingen. Iedere burger is vrij de god van zijn keuze te dienen.

Maar in het jaar 312 trachtte Maxentius de kroon van Konstantijn te veroveren.
We moeten deze valse grote man, die onze goden misprijst, onttronen.

Konstantijn trok door Gallië en besloot Maxentius in Italië aan te vallen.

Vrienden, van de slag die we morgen zullen leveren, hangt de toekomst van het rijk af...

Maar op dat ogenblik in de hemel...
Wat een wonder! Kijk het kruis!
IN HOC SIGNO VINCES
Ik droom niet! Jullie zien het toch allen zoals ik!
Cesar, dát is het teken van de Kristenen, die jij hebt beschermd.

En diezelfde nacht...
Konstantijn, jij krijgt de macht om het aanschijn van de wereld te veranderen. Laat op je vlaggen het kruisteken aanbrengen dat je in de hemel hebt gezien.

En de volgende dag trokken de troepen van keizer Konstantijn op twee mijlen van de Mulviusbrug, het leger van Maxentius tegemoet. Voorop droegen zij het kruisvaandel.
X P

Alhoewel het leger van Maxentius véél sterker was, werd het verpletterend verslagen!

O God van de Kristetenen, Gij hebt mij de zege gegeven. Ik geloof in U!

De drie houten kruisen werden vrijgemaakt.

Einde

Sindsdien herdenkt de Kerk ieder jaar op 3 mei de dag waarop de H. Helena het Heilig Kruis van de Verlosser heeft teruggevonden.

F. CHENEVAL

Volgende week : WILLIAM SHAKESPEARE.

EEN VERHAAL VAN STEP

DE

GEILLUSTREERD DOOR WILL

DAT is een mooie klok. Kijk! riep Lode en hij wees naar de schitterende klok vooraan op een jacht.

Ze was niet groot, maar haar kleur was oranjegeel en schitterde in de zon als zuiver goud.

— Inderdaad, die klok is mooi, zei Rik. Nu moeten we er nog alleen voor zorgen dat we ze in handen krijgen...

— We kunnen ze misschien kopen ?

— Kopen ? Waarmee zullen we ze kopen ? We hebben geen rode duit !

— En als we een een briefje schreven aan de eigenaar van het jacht ? Ik heb gehoord dat hij 'n petroleumkoning is. Misschien zou hij ons de klok schenken...

— Ja, schenken. En misschien bouwt hij ook nog een nieuwe kerk voor ons. Je bent een echte dromer !

Lode voelde dat het bloed hem naar het hoofd steeg. Ze waren met zijn tweetjes werkelijk aan iets begonnen dat hun krachten te boven ging. Ze zouden het moeten opgeven...

★

Op een Paasmorgen, dat was nu bijna een jaar geleden, luidde Martin, de oude koster, de feestklok van het kerkje van Bourg-de-Savoie. Hij deed dit reeds sedert vijftig jaar. Plotseling werd hij gewaar dat er iets niet in de haak was, hij keek naar boven en had nog net de tijd opzij te springen. Met oorverdovend lawaai viel de klok uit de klokketoren, dwars door het plafond op de vloer van de kerk te pletter. Die klok heette Philiberte. Ze was gegoten in 1849, opgehangen en gedoopt in het jaar 1850. Daar lag ze nu in 72 stukken gebroken, juist 72. Al wenend had de oude Martin ze geteld en de pastoor die verschrikt kwam toegesneld had het nog eens over gedaan : 72 stukken.

Rik en Lode moesten die morgen de plechtige hoogmis dienen, en toen zij het verdriet van de pastoor en de oude koster zagen en ze begrepen dat er geen geld was om een nieuwe klok te kopen, hadden ze besloten iets te doen.

— Mijnheer pastoor, had Lode na de mis gezegd, voor het volgend Paasfeest hangt er hier een nieuwe klok. Ik beloof het U !

— Waar zal je die klok halen, jongen ? Het dorp is arm, dat weet je zelf trouwens ook en de tijd dat de rijke lui een klok schonken aan een arme, oude dorpskerk is lang voorbij. We zullen er ons moeten bij neerleggen dat onze oude toren voortaan stom is.

De veertienjarige Lode voelde zich echter in staat heel de wereld te veroveren gelijk weleer de koene ridders.

— Rik, je helpt me nietwaar ?

— Ja, goed... Als je het absoluut wenst.

De kleine Rik streek de krullen uit zijn voorhoofd en glimlachte sceptisch. Toen Lode thuiskwam, zocht hij in een woordenboek het woord Mecenas op : Romeins

KLOK NEPTUNUS

staatsman, die leefde van 65 tot 8 voor Christus, raadsman van keizer Augustus, had belangstelling voor kunsten en wetenschappen en steunde uit eigen middelen vele kunstenaars. Mecenas werd soortnaam voor kunstbeschermers.

— Ja, deze Mecenas zal ons geen klok schenken. We moeten er een andere zoeken en daarvoor hebben we nog een heel jaar tijd. Indien de duivel er zelf niet mee gemoeid is, vinden we de klok!

Weken verliepen, maanden gingen voorbij en de Mecenas waarvan Lode en Rik droomden kwam niet opdagen. Ze spraken met hun makkers over hun plannen, maar deze schenen er niet veel voor te voelen. Ze spraken ook met enkele buren over de zaak en deze tikten eens veelbetekenend met de vinger tegen het voorhoofd.

Toen de Kerstvakantie ten einde liep, zei Lode tot Rik :

— We halen een klok te Annecy.

— Te Annecy? En waarom nu juist te Annecy?

— Domoor! Je weet toch wel dat de Philiberte te Annecy gegoten werd. Misschien kunnen we in de klokkengieterij een of andere kleine klok kopen die niet te duur is, misschien krijgen we er wel een...

— Jij denkt dus dat de klokken te Annecy voor het rapen liggen? Wel vriend, dan wacht er je beslist een teleurstelling, maar ik wil wel met je meegaan.

Lode leende de scooter van zijn oudste broer en samen met Rik reed hij over de bergwegen naar het oude en mooie stadje Annecy. In de klokkengieterij werden ze vriendelijk ontvangen.

— Ja, jongens, we gieten reeds klokken sedert 1796. En er beieren in de wereld 40.000 klokken die bij ons gegoten werden. Hoe, dat verklappen we niet! Dat is ons geheim. We hebben de klokken voor de Sint-Patrickkatedraal van New York gegoten, de klokken van de beiaard van het stadhuis van Oslo, de Charlotte van de katedraal van Reims, en de beroemde Savoyarde van de Sacré Cœur van Parijs. Dat is een reusachtige klok, vrienden. Ze weegt 19.000 kg. en om de kar te trekken waarmee die klok naar het station gebracht werd, hadden we zestien paar ossen nodig!

De jongens mochten een blik werpen in een grote zaal, waar, in het schemerduister een hele reeks klokken naast elkaar waren opgesteld. Het was net of ze hoorden de bronzen stemmen van deze klokken door de lucht trillen.

— Zoveel klokken! fluisterde Lode. We hebben er maar één nodig, een kleine maar... Hoeveel kost een klok?

— Om een klok te gieten is er heel wat koper en tin nodig. Deze metalen zijn erg duur. Je moet beslist 1.000 F per kilo rekenen.

Lode en Rik schudden meewarig het hoofd. Het stond vast dat zij zonder klok naar hun klein bergdorp zouden terugkeren.

★

Acht dagen voor Pasen moest de vader van Lode naar Nice rijden. Het was op een zaterdag. De examens lagen achter de rug en Lode en Rik mochten met de camionnette meerijden. 's Zondags op de terugweg reden ze even tot in Monaco. Lode en Rik leunden tegen de rotsen en keken met grote ogen naar een prachtig, wit jacht dat in de kleine haven voor anker lag. Het schommelde zacht op de blauwe golven en vooraan schitterde en glansde de vergulde klok.

Op het ogenblik dat men er zich het minst aan verwacht, doen zich meestal beslissende gebeurtenissen voor... Ook hier was het zo. Plotseling weerklonk er een kreet, dan een doffe plof in het water. De jongens hadden heel snel iets blauws langsheen de romp van het schip zien glijden, nu lag die blauwe vorm in het water te spartelen. Rik gooide zijn vest uit, sprong op het klein muurtje, dook en zwom lenig en snel naar het wit jacht toe... Alvorens Lode realiseerde wat er eigenlijk aan de hand was, had het drama zich reeds voltrokken. Een ladder werd uitgegooid evenals een kleine jol die door krachtige armen naar de plaats van het onheil geroeid werd. Daar verscheen Rik aan de oppervlakte en in zijn armen hield hij een klein bewusteloos meisje.

Een half uur later zaten Lode en zijn vader op het terras van een café. Ze wachtten op Rik die nog steeds aan boord was van het wit jacht. Hun verbazing was groot toen zij hem zagen opduiken in een badmantel gewikkeld die tweemaal te groot was voor hem. Hij werd gevolgd door twee matrozen die tussen hen op een stok, een grote gulden klok droegen.

— Zie je wel? Het was niet erg moeilijk, he! Het volstond te kunnen zwemmen en het dochtertje van een petroleumkoning te redden om aan een klok te geraken. Toen de vader van het meisje me vroeg wat ik als beloning wenste, zei ik : « De klok van je schip ». Hij was een beetje verbaasd, maar hij gaf ze me. De oude koster zal tevreden zijn!

★

Toen Lode en Rik op Paaszondag naar de kerk gingen, hoorden ze reeds van ver de heldere klank van de klok, hun klok!

— Hoe zouden we ze heten? vroeg Lode

— Ik meende dat we ze Mecenas zouden noemen.

— Mecenas... Neen, hoor! We zullen haar Neptunus heten, alhoewel ik niet zeker ben of mijnheer pastoor daarmee akkoord zal gaan!

Vrolijk Paasfeest!

VAN harte wens ik al mijn lezers een vrolijk Paasfeest, en een prettige paasvakantie. Ik ben er van overtuigd dat jullie die allen wel hebben verdiend.

Er zijn reeds twee trimesters voorbij. Binnen drie maanden ligt het schooljaar weer achter de rug, en dan zul je de vruchten van een jaar werk en studie kunnen plukken.

Binnen twee maanden beleven we de opening van de grote Wereldtentoonstelling van Brussel. Ik ben er van overtuigd dat je die wel meer dan eens zult bezoeken. Vergeet dan ook niet een bezoekje te brengen aan de autorenbaan van Kuifje.

Nogmaals een vrolijk Paasfeest !

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

ADDY HOPMANS, Wouwseweg, 87, Bergen op Zoom (Nederland), *zoekt een korrespondentievriendin in Wallonië. Addy is 13 jaar oud en zit in de eerste klasse van het uitgebreid lager onderwijs. Ze doet aan sport, vooral gymnastiek en judo en houdt veel van film.*

L. CUYVERS, B.P. 1122, Elisabethstad (Belgisch Congo), *zou graag korresponderen met een Belgische of Franse Kuifjeslezer in het Nederlands of in het Frans.*

GEORGES VANDERLINDEN, Peperstraat, 11A, Tervuren, *vraagt naar een korrespondentievriend, die zich interesseert voor luchtvaart en marine. Georges is 13 jaar oud.*

HEDY Yan, Djl Raya Gubeng, 11, Surabaya, *verlangt te korresponderen met jongens en meisjes van 15 jaar en ouder. Hedy interesseert zich voor film, sport en ballet.*

NICOLE CENTINI, Jan de Voslei, 39, nr 17, Antwerpen, *zou graag willen briefwisselen in het Nederlands of in het Frans met een meisje van 13 à 14 jaar uit Spanje, Frankrijk, Engeland, Duitsland, Zwitserland, Italië of Belgisch Congo. Nicole houdt van sport, zwemmen en muziek. Ze studeert aan de middelbare technische school voor handel en administratie.*

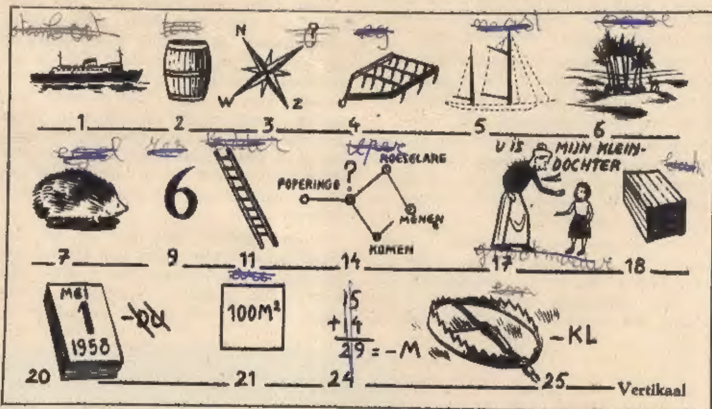
FERNAND VERBEEK, chaussée Mont-Saint-Jean, Villa « Chante Claire », Braine-l'Alleud, *zou graag vijf oude Kuifje's nummers van het begin van verleden jaar willen ruilen tegen postzegels of Kuifje's punten.*

RUDI DE CEUSTER, Delecluzestraat, 74, Berchem-Antwerpen, *zou graag korresponderen met een jongen uit Canada of de U.S.A. Rudi interesseert zich voor fotografie, film, lektuur, muziek en tennis, en is 17 jaar oud.*

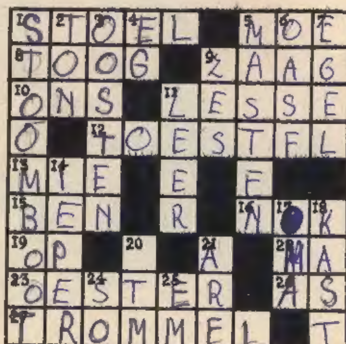
WILLIE VAN AKEN, Station, 19, Malderen, *zoekt een pennevriend in binnen of buitenland. Willie verzamelt postzegels en oude munten. Hij is 15 jaar oud.*

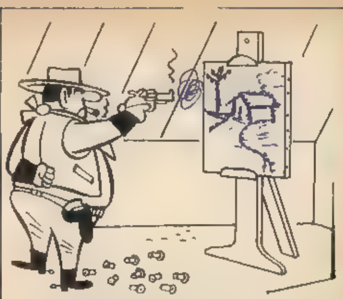
WIE LOST DIT KRUISWOORD OP ?

EEN heel speciaal kruiswoordraadsel dat je beslist kan oplossen als je een beetje nadenkt en wat geduld oefent. Vermits je met vakantie bent, kan je er de nodige tijd aan besteden. Eerst zet je een naam op ieder beeld van de beide rebussen, pas daarna kan je het kruiswoord horizontaal en vertikaal invullen. Veel sukses en tot volgende week !

DE KUNSTENAAR VAN DE FAR WEST

HET EI MET HET ZINGEND HAANTJE

HET gebruik op Paaszaterdag eieren te schenken en eieren te eten, is zeer oud. Het ei is het symbool van de vruchtbaarheid van het nieuw leven en op Paasdag, bij de Verrijzenis van Christus, begint immers een nieuw leven. Er is nog een andere uitleg: vroeger was de vasten streng en mochten de gelovigen noch vlees noch eieren eten. Op het einde van de vasten werden de eieren naar de kerk gedragen om er gezegend te worden. Vervolgens werden ze uitgedeeld aan vrienden en buren en samen smakelijk opgegeten.

Een tijdlang kon men in vele steden en dorpen de eierprocessie zien, die plaats vond op een dag van de heilige week. Jongens en meisjes gingen van deur tot deur en kregen overal een ei. Dit gebruik is thans nog in zwang in Picardië.

Vroeger bracht men de koningen van Frankrijk na de plechtige hoogmis van Pasen geschilderde en vergulde eieren. De koning zelf schonk ze dan aan zijn hovelingen. Op Paaszaterdag schonk Lodewijk XIV gekleurde eieren aan zijn lijfwachten en lakeien.

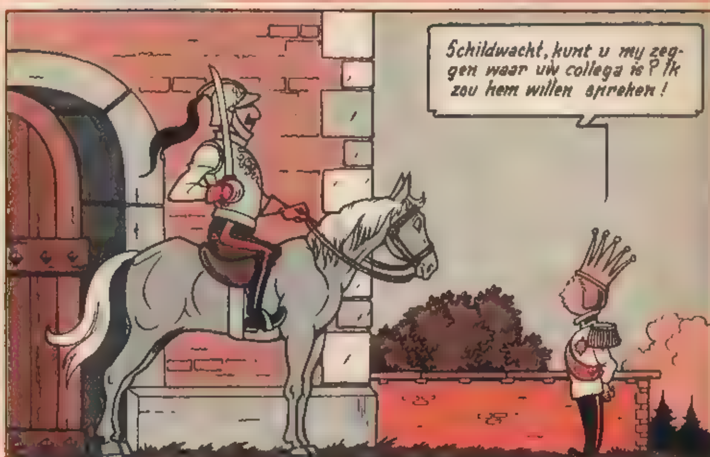
Men vertelt dat Lodewijk XV van een boer een heel groot ei kreeg. Hij liet het

door zijn juwelier vergulden, wat hem 200 pond kostte, en schonk het aan een hofdame. Dit ei sloeg een pover figuur naast het ei dat door 'n Parijse juwelier in wit email gemaakt werd voor een infant van Spanje. Op het ei was het evangelie van de dag gegraveerd en binnen in zat een haantje dat twaalf opera-aria's kon zingen.

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door W VANDERSTEEN

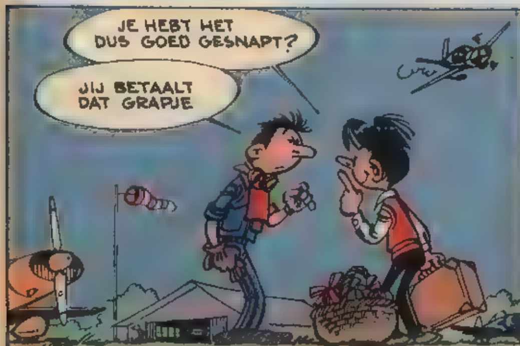

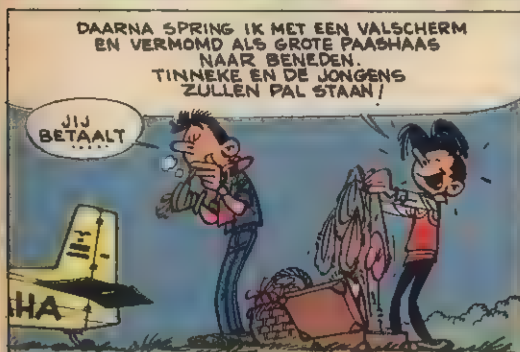

TON en TINNEKE

door Franquin

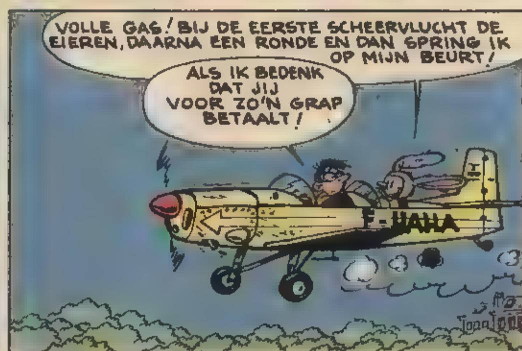

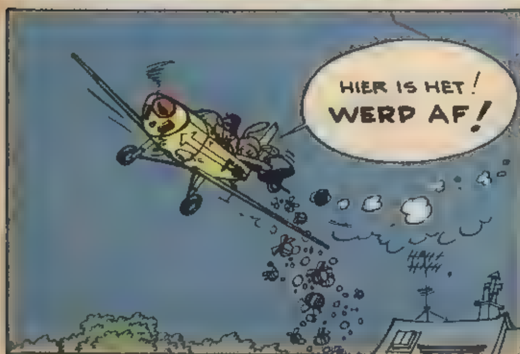

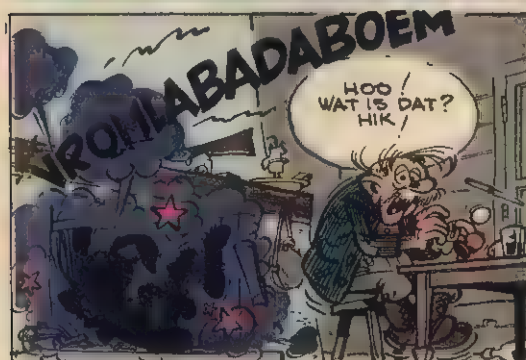

OPGELET! IK DRAAI! MIJNHEER HET IS JOUW BEURT IK ZEG:
HET IS JOUW...

DROMMELS NOG TOE! HIJ IS GEVALLEN.... ZONDER ME TE BETALEN!
F-HAUA

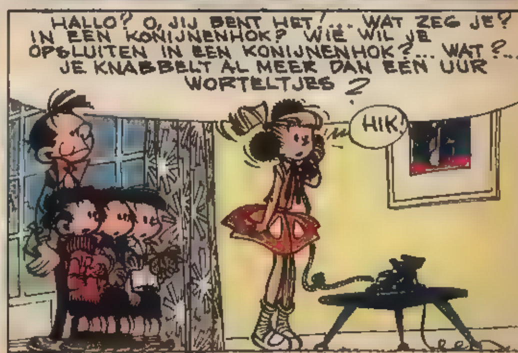

IK VRAAG ME AF WAAROM TON NIET KOMT? HIJ ZAL HET MOOISTE DEEL VAN HET FEEST MISSEN!
IN IEDER GEVAL ZAL HIJ VAN DEZE CHOCOLADE EIEREN NIET MEER KUNNEN SMULLEN! HAHAHA

HANNES, DE OUDE JACHTOPZIENER, VOELT ZICH DIE MORGEN OUD EN EENZAAM....
VOOR MIJ HEBBEN DE KLOKKEN GEEN EIEREN GESTROOID IN DE TUIN. IK HEB VERDRIET...
HIK!

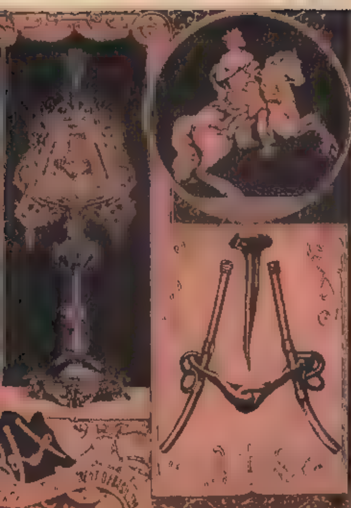

VROMLABADABOEM
HOO! WAT IS DAT? HIK!

EEN DOM ONGELUK, MIJNHEER. M'N VALSCHERM KWAM OP JE SCHOUW TERECHT EN...
EEN HAAS! DE KLOKKEN HEBBEN ME EEN HAAS GEBRACHT!

DAT MOET GEVIERD WORDEN! IK HEB ER ALTIJD VAN GEDROOMD EEN LEUKE GEZEL TE HEBBEN VOOR M'N OUDE DAG. IK HEB EEN GROTE VOORRAAD WORTELTJES! HIK!
LAAT ME LOS! IK ZEG JE DAT..

HALLO? O, JIJ BENT HET!... WAT ZEG JE? IN EEN KONIJNENHOK? WIE WIL JE OPSLUITEN IN EEN KONIJNENHOK?... WAT?... JE KNABBELT AL MEER DAN EEN UUR WORTELTJES?
HIK!

HET KRUIS EN DE NAGELS

Uit een van de nagels liet de heilige Helena een bit maken voor het paard van haar zoon, keizer Constantijn. Dit bit wordt bewaard te Carpentras.

« Vader vergeef het hen want ze weten niet wat ze doen ! »

DEZE sublieme woorden werden uitgesproken door Jezus Christus, toen hij door zijn beulen op het kruis genageld werd. Ze werden door de Kerk tijdens de vervolgingen waaronder ze te lijden had dikwijls herhaald.

Toen de Verlosser op het Kruis genageld werd, was zijn einde nabij en het is de kruisiging die ons steeds het meest afschrikt omwille van haar barbaarsheid. Sint Jan deelde mede dat de wonden veroorzaakt door de nagels zo breed waren, dat men er een vinger kon in leggen.

Aan een van de relieken die bewaard bleven, merken we dat de nagels in feite kleine, ijzeren staafjes zijn met een lengte van 12 cm en een dikte van 1 cm. Ze waren op een aambeeld vierkant gemaakt en gekroond met een zware, ronde kop. Om de veroordeelde te kunnen dragen op het ogenblik dat het kruis opgericht werd, was het noodzakelijk dat de nagels zo groot waren.

WAREN ER DRIE OF VIER NAGELS ?

WERDEN de voeten van Christus naast elkaar geplaatst en vastgeslagen met twee nagels, ofwel boven elkaar en met een enkele nagel aan het kruishout bevestigd ?

Een enkele nagel zou men slechts moeilijk door twee voeten kunnen slaan en het been zou daarbij gebroken worden. Bij de Romeinen was het trouwens het gebruik de twee voeten afzonderlijk op het kruis te bevestigen.

Toen Christus van het Kruis genomen werd, heeft men vier nagels samen met het Kruis verborgen. De heilige Helena, moeder van keizer Constantijn, vond ze tegelijkertijd met het Kruis terug op het einde van de IIIe eeuw. Van op dit ogenblik werd het lot van de nagels haast legendarisch : met een van de nagels liet de heilige Helena voor het paard van haar zoon een bit maken. Dit heilig bit bevindt zich thans te Carpentras. Van een andere nagel liet zij een soort van ring maken voor zijn helm ingesloten in de ijzeren kroon die bewaard wordt te Monza (Italië). De heilige Helena gooide de derde nagel in de Adriatische Zee om een storm tot bedaren te brengen. Misschien echter doopte zij er de nagel slechts in.

Een andere nagel van de Passie zou zich bevinden in de ijzeren kroon van Italië, bewaard te Monza.

WELKE VORM HAD HET KRUIS ?

MEN mag zich afvragen of de vorm van het Kruis, zoals we het thans kennen, en het plan in Latijns kruis van vele kerken, wel degelijk hetzelfde is als dat opgericht op de Golgotha ?

Aan het kruishout stierven de misdadigers en de slaven. De vrije burgers werden niet gekruisigd. In het begin was het kruis niets anders dan een vertikale paal of balk, die eindigde in een punt. Pas later werd er een dwarsbalk aan toegevoegd en bevestigde men de veroordeelde daarop met nagels.

Er zijn redenen om aan te nemen dat het Latijns kruis wel degelijk dit is waaraan Jezus Christus werd gekruisigd. De heilige Mattheus zegt dat de titel van het Kruis, d.w.z. « Jezus van Nazareth, koning van de Joden » boven het hoofd van de Verlosser werd geplaatst. Dit was slechts mogelijk indien de vertikale paal boven de armen en het hoofd van de Gekruisigde uitstak.

Volgens de oude traditie, die echter aanvechtbaar is, zou de vertikale balk van het Kruis van de Verlosser

Deze voorstelling dateert uit de VIe eeuw. Het hoofd van Christus is met een stralenkrans omgeven. Hij is gekleed met een lange tunica, wat niet met de werkelijkheid overeenstemt. Hij is echter aan het Kruis genageld met vier nagels, in overeenstemming met de feiten. Boven het Kruis staan de maan en de zon, elementen die later zouden verdwijnen.

een lengte hebben gehad van 2,80 m, de dwarsbalk een lengte van 2,30 m tot 2,60 m. Het hout zou volgens sommige experten dat van een naaldboom geweest zijn.

« IN HOC SIGNO VINCES »

SINDS de kruisdood van Jezus Christus is het Kruis voor de christenen het symbool van de verlossing. Dit gebeurde echter niet onmiddellijk.

Op de eerste christene monumenten ziet men geen kruis. Het was toen immers onmogelijk het instrument, dat diende om de misdadigers te

Toen de christenen de Verlosser nog niet durfden voorstellen als bevestigd aan het smadelijk kruishout, bedekten zij het symbool van de Passie met edelstenen of met pamen. Dat was het haakkruis. Dit hier is het benediktiekruis van Doornik.

straffen, voor te stellen als voorwerp van de kultus, van verering.

Gedurende de drie eerste eeuwen van de christenheid vinden we slechts tekens die een allusie zijn op het kruis. Het kruis werd gesymboliseerd door het monogram van Christus, hetzij door het initiaal van de Griekse naam X, hetzij door de twee initialen XP in elkaar gewerkt.

Een van de meest populaire tekens om het kruis aan te duiden was dat van Constantijn (X + P) dat op onze dagen nog gebruikt wordt. De geschiedenis van dit teken is de moeite waard hier even te vertellen : op 28 oktober 312 maakte Constantijn zich gereed om zich in de vlakten van Rome te meten met de tiran Maxentius. De vooravond van de veldslag zag hij aan de hemel een kruis verschijnen omringd door deze woorden : « In hoc signo vinces semper », in dit teken zul je altijd overwinnen.

De vijand werd verslagen en Maxentius verdronk in de Tiber. Constantijn de Grote was niet ondankbaar. Hij vaardigde het Edict van Milaan uit, waarbij de christelijke godsdienst met de erkende godsdiensten werd gelijk gesteld. Dit betekende het einde van de eeuw van de martelaars. Uit het besluit van Constantijn de Grote volgde logischerwijze dat het Kruis voortaan geen teken meer was dat afschuw inboezemde, maar wel verering en eerbied.

Er was echter nog een laatste stap te doen om het Kruis de vorm te geven die we thans kennen. De eerste kruisen waren naakt (zonder het lichaam van de Gekruisigde) of versierd met palmen en edelstenen.

De twee oudste christene monumenten waarop men Jezus Christus op het kruis bevestigd ziet, dateren van de V[e] eeuw. Het ene is uit hout gesneden op de deuren van de Heilige-Sabina te Rome — het kruis is echter nauwelijks zichtbaar — het andere is uit ivoor en wordt bewaard in het British Museum van Londen.

De Verlosser wordt hier nog voorgesteld met open ogen, levend en zonder enig spoor van fysiek lijden, slechts gekleed met een gordel. Pas in de VI[e] eeuw stelde men Christus voor gekleed met een lange tunica met, of zonder mouwen, met een nimbus rond het hoofd en de voeten door twee verschillende nagels aan het kruishout bevestigd. In de XII[e] eeuw werden de voeten op elkaar geplaatst en werden er bijgevolg slechts drie nagels gebruikt. Langzamerhand werd er meer nadruk gelegd op het lijden van de Verlosser. De uitdrukkingen op het aangezicht werden die van iemand die ondraaglijke smarten lijdt, maar gehoorzaam en liefdevol om door zijn lijden de mensheid te verlossen.

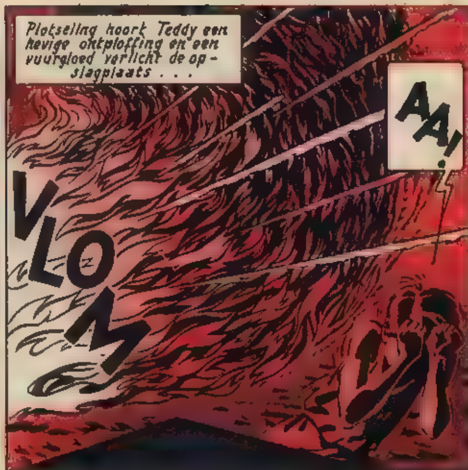
Op dit kruis van email, behorend aan de eerste pausen, vindt men de voornaamste fasen van het leven van Christus; dit tot belering van de gelovigen die niet konden lezen of schrijven.

VERBODE

De expeditie Ribiero, waaraan o

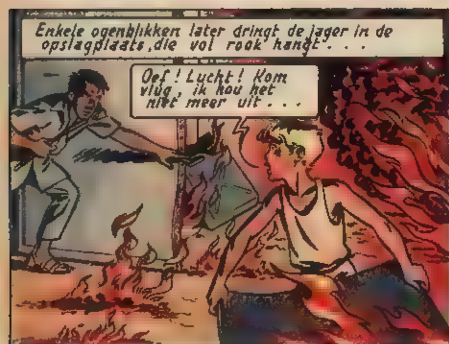

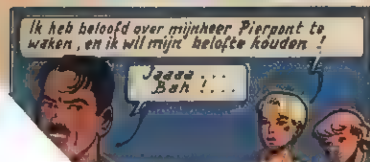

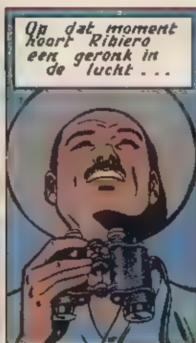
n je ouders je het mooie en boeiende album « HET EIGENAARDIG GEVAL VAN M VAN MEYLBEKE » te schenken.

N ZONE

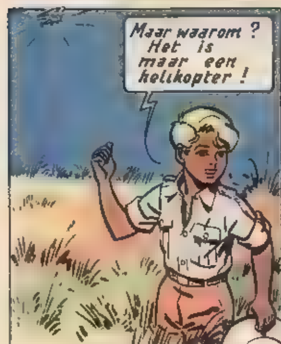

vrienden deelnemen, begeeft zich op weg...

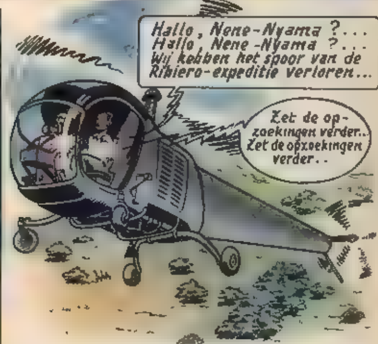

(Wordt voortgezet

Ben je bij de winnaars?

Grote Kuifje'

HIER ZIJN DE WINNAARS!

JE hebt een beetje geduld moeten oefenen ,nietwaar ? Maar je zal best begrijpen dat het niet mogelijk is duizenden antwoorden in een handomdraai na te zien, te schiften en te klasseren.

Onze Grote Prijsvraag oogst ieder jaar meer sukses. Dit jaar werden alle rekords gebroken : wij ontvingen meer dan 6.000 juiste antwoorden. De lijst van onze prijzen is echter ten einde aan nummer 1.004.

Om bij de winnaars geklasseerd te worden was het niet alleen noodzakelijk juist te antwoorden op al de vragen, maar tevens op de bijkomende vraag een antwoord te geven dat bijna juist was, d.w.z. een antwoord begrepen tussen de 46 km 221 en de 41 km 817. Het juiste antwoord was, zoals je weet, 44 km 019.

Hier volgt dan de lijst van de 200 eerste prijzen. De andere winnaars ontvangen van ons een kaartje. Schrijf ons dus niet om de volledige lijst van de winnaars te krijgen. Indien je bij de winnaars bent, dan brengen we je daarvan persoonlijk op de hoogte.

Wij feliciteren van harte al de winnaars!

WINT DE FIAT 1100 :

Michèle Roelandts, Brussel (44 km 021).

WINT DE SCOOTER NSU PRIMA :

Jeanne Lepage, Marchienne-au-Pont.

WINT DE HANLET PIANO :

Paul Flas, Sint-Jans-Molenbeek.

WINT HET TV-TOESTEL PHILIPS :

Micheline Legrand, Embourg (Luik).

WINNEN EEN RADIOTOESTEL PHILIPS :

Joseph de Marneffe, Luik ; Jeanne Breyre, Marchienne-au-Pont ; Didier Haas, B.B.D. ; Roger Duquesnoy, Bergen ; Aline Dyckmans, Marchienne-au-Pont ; Lucienne Van den Bulcke, Kontich (Antw.) ; Maurice Peetermans, Marchienne-au-Pont ; Jean-Pol, Vanderaa, Waterloo ; Marthe Vanderbeek, Anderlues ; Alain Lienard, La Bouverie.

WINNEN EEN AJAX FIETS :

Philippe Van de Walle, Ukkel ; Jean-Claude Depense, Kessel-Lo ; Vital Serlet, Marchienne-au-Pont ; Patrick Siplet, St-Pieters-Woluwe ; Jean Peetermans, Marchienne-au-Pont ; Paul Loix, Diest ; René Cae-[redacted] Kortrijk ; Michel Voz, Luik ; René Pennant, Pironchamps (Hg) ; Roger Vercleyen, Roux.

WINNEN EEN PING-PONG TAFEL GOVERNOR :

Pierre Hendrichs, Herstal ; Louise Delcour, Spa ; Lucie Peeters, Antwerpen ; Christian Sprangers, St-Lambrechts-Woluwe ; Yves Duvivier, Vorst ; Jean-Louis Mignot, Meise ; André Genin, Luzery (Bastogne) ; Etienne Vandresse, Namen ; Monique Puttemans, Waver ; Simon Desy, Jumet.

WINNEN EEN PLATENDRAAIER MIGNON :

Raoul Dereymaeker, Jumet ; Simone Toussaint, Verviers ; Dany Declercq, Anderlecht-Brussel ; Didier 't Serstevens, Kessel-Lo ; Jean Vincent, Marchienne-au-Pont; Christian Baquet, Beauvechain ; Paul Babusiaux, Binche ; Patricia Halleux, Kindu (Belg. Congo) ; Jean Lenoir, Ougrée ; André Dardenne, Wa-[redacted]

WINNEN EEN HELVA UURWERK :

Philippe Meurice, Elsene ; Philippe Hardy, Schaarbeek ; Philppe Moreau, La Plante (Namen); Michel Verheyden, St-Lambrechts-Woluwe ; Alexis Esmanne, Anderlues ; Pierre Martin, Crainhem ; Paulette Colla, Spa (Prov. Luik) ; Simone Coppee, Marchienne-au-Pont ; Jacques de Ruddere, Sint-Pieters-Woluwe ; Jean-Louis Liebin, Houdeng-Goegnies ; Philippe Colaert, Ukkel-Brussel ; Madeleine Piton, Bastogne ; Philippe de Bueger, Chaste-Villeroux ; Valentin, Ukkel-Brussel : Haesbroeck, Spa ; Michel Lefebvre, Schaarbeek ; René Delepine, Trazegnies ; Jean Breydel, Elsene-Brussel ; Janssens de Bisthoven, St-Lambrechts-Woluwe ; Christ. Vandenabeele, Brasschaat ; Michel De Vree, Binche ; Anne-Marie Berger, Marcinelle ; Albert Constant, Brussel II ; Jean-Claude, Ukkel ; J.-Cl. Verhulpen, Ukkel.

WINNEN EEN VLIEGTUIG SCIENTIFIC :

J.-Jacques Speyer, Antwerpen ; Marcel Bruyndonck, St-Lambert-Woluwe ; Guy Berthold, St-Lambert-Woluwe ; M. Vangeenderhuysen, Elsene ; Jean Delitte, Heverlee ; Thierry Jodogne, Leuven ; Rodolphe Monville, Cornesse ; Victor Pirard, Lavoir (Heron) ; Léa Latour, Marchienn-au-Pont ; Jean-Pierre Petit, Fleurus.

s prijsvraag

WINNEN EEN GOVERNOR TENT :

Ronald Colmant, Charleroi, Constance Dubus, Marchienne-au-Pont ; Jean-Pierre Moreau, St-Servais (Namen) ; Jean Keusters, Antwerpen ; Eric Sandervorst, Tienen, Raoul Tricart, Fraire ; Pierre Chevalier, Ath ; Odette Horemans, Halle (Pr.Brab.) ; Christiane Daems, Diest ; Guy Chantraine, Florenville ; Maurice Delepierre, Dottignies ; Alain Descamps, Ixelles ; Eric Dardel, Ukkel-Bruxelles ; André Jancloes, Verviers, Jean-Pierre De Landsheer, Courcelles ; Richard Bodart, Marcinelle ; Jacques Deraedt, Renaix ; Ida Dupuis, Marchienne-au-Pont ; Freddy Vanderaa, Waterloo ; Etienne Durt, Elsene.

WINNEN EEN VULPEN LE TIGRE :

José Gilles, Hony-Esneux ; Godfr. Van den Bergh, St-Gilles ; Eric Sheridan, Ukkel ; Richard Delbeuck, Sint-Gilles ; Roger Bosschem, Gent ; Marc Colet, Molenbeek ; Gilles De Jamblinne, B.P.S. 14 - F.B.A., Simone Bouton, Marchienne-au-Pont ; Jean-Pierre De Bock, St-Pieters-Jette ; Jean-Pierre Darche, Damme ; Jean-Claude Tournay, Sart-Dames-Avelines ; Michel Ortmans, Sint-Lambrechts-Woluwe ; Michel Breydel, Elsene ; Jean-Pierre Jacqmotte, Gent ; Bernard Balleux, Morlanwelz ; Michel Louwette, Ukkel-Brussel ; Françoise Dirickx, Evere-Brussel ; Yvan Payot Marchienne-au-Pont ; Michel Baumal, Sint-Pieters-Woluwe ; Joseph Verbinnen, Boutersem ; Annie Dedeurwaerder, Tournai ; Thierry Van Geluwe, Audenaarde ; Jean-Guy Collier, Ukkel ; Christian Wolters, Lovendegem ; Victor Baise, Trazegnies ; Michel Morel, Deurle (bij Gent) ; Serge Deraedt, Montignies-s-Sambre, Ghislain Evrard, Verviers ; Christian Colfs, Wavre ; Brigitte Marinus, Berchem-Anvers ; Marcelle Matthys, Anderlues ; Thierry Van Kan, Deinze ; Marc Cloquet, Gent (Sterre) ; Albert Thiry, Jemeppe-s-Meuse ; Michel Collette, Jupille (Luik) ; Guy Daloze, Vorst-Brussel ; Francis Lejeune, Tirlemont ; Francis Druart, Chercq ; Francis Legardien, Nijvel ; Jacques Thilmant, Sint-Lambert-Woluwe ; Marcelle Vanderbeck, Anderlues ; Arthur Tonnelier, Fleurus ; Mw Boelens-Lely, Sint-Pieters-Woluwe ; Robert Schoonjans, Nivelles, Yolande Ruytenbeek, Etterbeek ; Chantal Descheemaecker, Schaarbeek ; Anne-G. de Penaranda, Zwijnaarde ; Joseph Solvel ; Anderlues ; Cardon de Lichtbuer, Antwerpen ; Joseph Pandor, Ter Hulpen ; Philippe Desberg, Ukkel ; Jean Boland, Seraing (Luik) ; Peggy Abeloos, Brussel ; Christiane Van Nienwenhuyse, Itterbeek (Dilbeek) ; Jules Richard, Marchienne-au-Pont ; Karel De Moi, Berchem-Sinte-Agatha ; Willy Charles, Houdeng-Goegnies ; Nicolas Meeus, Sint-Pieters-Woluwe ; Catherine De Croes, Stokkel, Henri Troosters, Tongeren ; Fernand Leprince, Marchienne-au-Pont ; Gérard Delancre, 's Gravenbrakel, Guy Schuurwegen, Luik, Michel Nicolas, Hoei ; Anne Goubert, Haren-Brussel II ; Ivan Swinnen, Loksbergen (Limburg) ; Christian Cromphaut, Ukkel ; Marie Fourny, Marchienne-au-Pont ; Jean-Pierre Dooms, Elsene, M.-Paule, Heus-Verviers ; Jeanne Durt, Elsene ; Jean De Grauw, Mont-s-Marchienne ; Pierre Dutrieux, Quiévrain ; Léon Debouche, Namen ; Fr. en Fern. Roucourt, Sint-Niklaas (Luik), Monique Sonnet, Wiesme-Beauraing ; Etienne Loute, Ukkel ; Irène Janssens, Antwerpen ; Jean Daumerie, Binche ; Marie-Cl. Debatty, Anderlecht ; Remy Hustin, Marchienne-au-Pont ; Pol Musin, Quaregnon, Herman Lamont, Gent ; Bernard Legrelle, Antwerpen ; Jean Leclerc, Flemalle Grande ; Anne-Marie Servais, Ophain-Bois-Seigneur-Isaac ; Julien Legon, Assebroek, Marie-P. Gourmeur, Anderlues ; Francine Jason, Dour ; Pierre Durt, Elsene ; Marie Vanderbeck, Anderlues ; Victor Dolfeyn, Ukkel ; Paul Hazebroucq, Soignies ; Pierre Bernard, Mont-sur-Marchienne ; J.-Paul de Reuck, Gent ; Hélène Beckman, Marchienne-Docherie ; Christian Denaisse, Ter Hulpe ; Eric Plouvier, Antwerpen ; Jean-Paul Marquet, Wez-Velvain ; Renaud Empain, Binche

KUIFJE OP SCHOOL

DE WINNAARS VAN ONZE PRIJSVRAAG VOOR DE SCHOLEN

NAAST onze gewone Grote Kuifje's Prijsvraag, organiseerden we voor de eerste maal een prijsvraag waaraan scholieren en studenten kollektief konden deelnemen. Ook deze prijsvraag kende een groot sukses.

Hieronder vind je dan de lijst van de scholen die eerst geklasseerd werden. De anderen scholen die een van de 155 uitgeloofde prijzen gewonnen hebben, werden schriftelijk verwittigd.

Wij feliciteren alle scholieren en studenten die in groep hebben deelgenomen aan deze prijsvraag van harte. Onze oprechte gelukwensen gaan ook naar hun onderwijzers en leraars.

WINT HET VOLLEDIG KODAK STEL (camera, projector, klein scherm) :

St-Remacle Instituut, Stavelot (42 km 978).

WINNEN EEN MAGNETOFOON PHILIPS :

Lagere school n' 8 Anderlecht

St-Jozef kollege, Moeskroen.

WINNEN EEN KODAK PROJECTOR :

De gemeenteschool van Forrières.

De gemeenteschool voor jongens, Ans.

WINNEN EEN BASKET-BAL :

Ste-Marie instituut, Luik, Don Bosco instituut, Doornik ; St-Aubain instituut, Namen ; Koninklijk Atheneum, Stavelot ; Daniel de Haenelaan school, Veurne ; Aangenomen school, Putkapel-Wilsele ; Jongensschool, 5de klas, Willebroek ; Xaveriuscollege, Borgerhout ; Gemeenteschool, Park Heverlee, Park Heverlee ; Aangenomen meisjesschool, Staden ; St-Augustinus instituut, Vorst ; Ecole des Forges (jongens), Marchin ; Gemeenteschool n' 1, Ukkel ; Gemeenteschool (jongens), Ath ; Don Bosco instituut, Doornik ; Home Scolaire de l'Etat, Jumet ; Gemeenteschool voor jongens, Ste-Agatha-Berchem Ecole des Forges (jongens), Marchin ; Lagere school, Courcelles, Gemeenteschool voor jongens, Wanfercee-Baulet, Ecole des Forges, Marchin ; Lagere Gemeenteschool van Cognelée, Cognelée ; Ste-Marie instituut, Luik ; Gemeenteschool, Herve ; Kon. Atheneum, Tamines.

HALLO, HIER LUC VARENNE

SIERLIJK DANSEN OP HET IJS

VOOR enkele dagen ontving ik een vriendelijk schrijven van een meisje, die me vroeg wat zij moet doen om schaatsenrijdster te worden. Ik stuur haar dan hier mijn antwoord.

★

Het kunst-schaatsenrijden is eigenlijk een dans op het ijs. De namen van Sonia Henie Barbara Ann Scott en Jacqueline du Bief zijn nog in ieders geheugen. Zij waren de feeën van het ijs en werden door duizenden en nog duizenden mensen bewonderd. Daar was enige reden toe ! Dansen op het ijs leert men inderdaad niet van vandaag op morgen. Het is een lange en harde leerschool !

Wij hebben een 15-jarige schaatsenrijdster, die elegant en lenig is en wellicht een grote toekomst tegemoet gaat. Ze heet Yvette Busiau. De gelegenheid tot schaatsenrijden is in ons land echter te gering. Men vraagt zich af waarom ? Schaatsenrijden is een boeiende en gezonde sport. Persoonlijk vind ik het jammer dat wij geen ijshockeyploeg meer hebben zoals voor de oorlog.

★

Wie zich wil specialiseren in het schaatsenrijden, moet heel jong beginnen en ten minste vijf uren per dag oefenen. Frankrijk heeft een kleine schaatsenrijdster die Dany Rigoulot heet en de dochter is van Charles Rigoulot, de « superman », de sterkste man

ter wereld. Zij staat iedere morgen op om 6 u. 30 en begint de schaatsles om 7 u. 30 Ze leert nu reeds acht jaren ononderbroken en in 1960 mag ze, indien alles goed gaat naar de Olympische Spelen. Zij wil zo goed dansen op het ijs en zo beroemd worden als Sonia Henie. We wensen het haar van harte !

Meisjes die kunstschaatsen wilt leren, hard werken is de boodschap en vroeg opstaan bovendien !

ZIZANION

DRIE UUR IN DE NAMIDDAG... MIJNHEER PUNTNEUS, PENNELIKKER VAN BEROEP, GAAT NAAR HUIS MET SCHELE HOOFDPIJN...

Oeioeioei! Mijn arm hoofd!

Ik heb ongetwijfeld de griep...

KLAP

Ik heb geluk dat de bureauchef me toeliet naar huis te gaan.

Wij zullen het kwaad met wortel en tak uitroeien, dus twee asperines en een hete grog!

En nu onder de wol!

KLAP

?

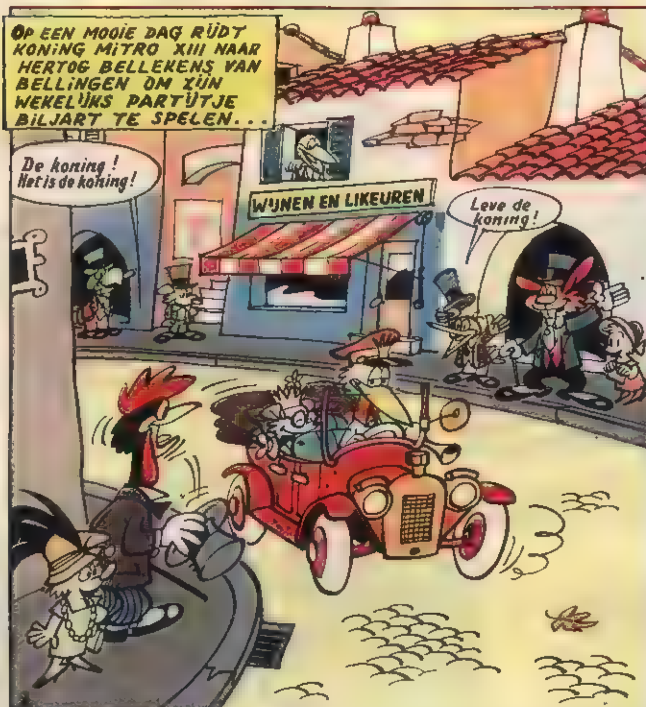
POK

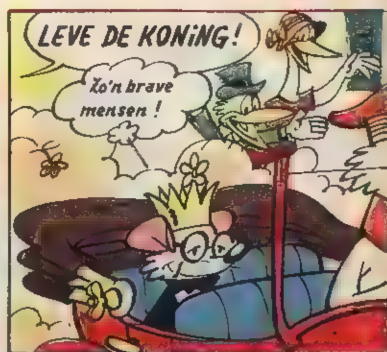
De onverwachte thuiskomst van die idioot stuurde mijn plannen bijna in de war.

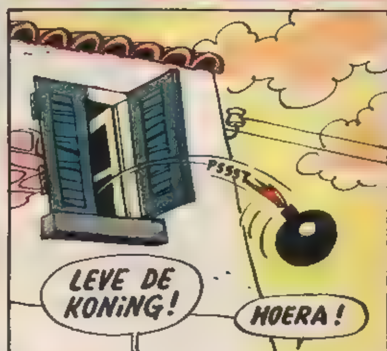
Oef! Het was hoogtijd! Daar komt ie!

de VERSCHRIKKELIJKE !

DOOR RAYMOND MACHEROT

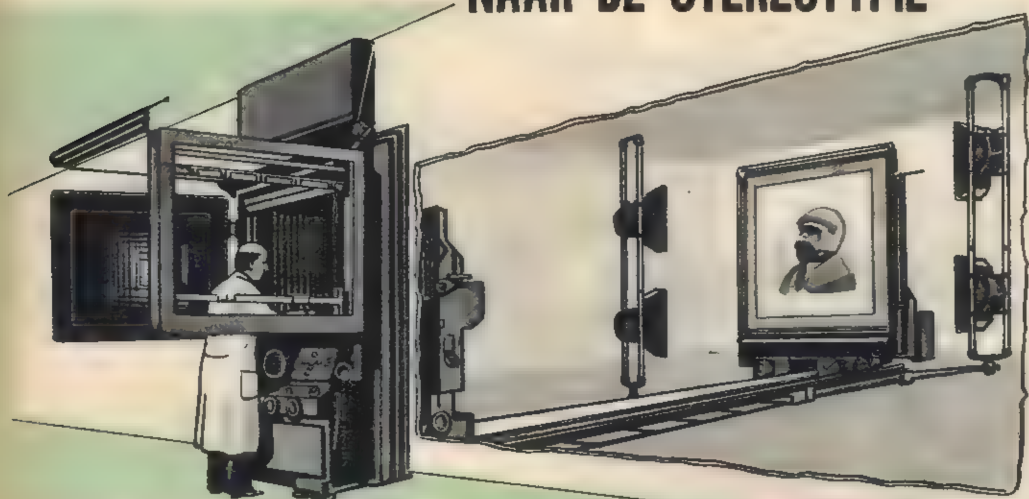

(Wordt voortgezet.)

HIER KOMEN DE NIEUWSBERICHTEN

VAN DE FOTOGRAVURE NAAR DE STEREOTYPIE

1. - We werpen even een blik in de fotogravure, waar de films en de foto's van de reporters ontwikkeld worden. De belinogrammen en de tekeningen ondergaan eveneens een behandeling in de fotogravure. Daarna worden deze dokumenten op metaal overgebracht. De graveurs refotograferen de cliché's met behulp van reusachtige apparaten, geladen met zinkplaten overdekt met gevoelig email. Dit email wordt ingevreten door de klare of lichte tinten, maar wordt intakt gelaten door de donkere tinten.

2. - Een belangrijke rol wordt gespeeld door de zg. redacteur aan de steen en de vooropmakers. Zij vormen inderdaad het dagblad in al naar gelang de instrukties welke zij van de redaktie ontvangen. De vormopmakers verzamelen artikels en foto's op lange tafels, die men de « steen » noemt. Hierop wordt het lood, d.w.z. de gezette artikels gelegd en de cliché's. De kolommen worden gescheiden door koperen staafjes, die men colombellen noemt. Iedere bladzijde van de krant wordt in een metalen kader gesloten.

3. - Iedere bladzijde wordt nu gedrukt of overgebracht op een vorm in stevig karton, het matrijzenpapier. Dit papier wordt in een halve cirkel gerold en volgt dus de vorm van de cilinders in de rotatief. Voor matrijzenpapier wordt bij ons meestal de Franse term « flan » gebruikt. De flan gaat naar de stereotypie, waar een spuitgietpers die alle groeven van het karton reproduceert, een volmaakte afdruk in lood geeft : de stereotypie.

Wanneer de laatste stereotypie doorweekt, gevijld en gefreezd werd, heerst er plotseling een stilte in de ateliers : alles is klaar, de krant kan gedrukt worden, wat in vakterm heet « mag naar bed gebracht worden ».

Allen naar de EXPO

LICHTFEEËRIE OP DE HEIZEL

ALS het donker wordt, drukken de lichtspecialisten van de Expo op enkele knopjes en daar schitteren duizenden lichten. De fantastische verlichting van de Internationale Wereldtentoonstelling zal heinde en ver gezien worden en beslist een menigte nieuwsgierigen lokken.

Voor deze schitterende verlichting waren er 120 km kabel nodig. En, niet alleen kabels! Maar het zou ons te ver leiden alles op te sommen wat voor zo'n grandioos lichtspektakel nodig is. Niets werd aan het toeval overgelaten en een speciale kommissie van technici was er mee belast de verlichting van de verschillende paviljoenen tot een harmonisch geheel te versmelten.

DE MELKWEG

DE verbinding tussen het park van Laken en het park van Ossegem, loont op zichzelve reeds de moeite van een nachtlijke uitstap. Over een lengte van 400 m werden twintig grote sterren met vijf stralen, het embleem van de Wereldtentoonstelling, geplaatst. Zij verspreiden een schitterend licht. De bloemen en de bomen worden op een speciale wijze in het licht gezet bij middel van schijnwerpers, verborgen in de takken of in de grond geplaatst. Bij de ingangspoorten van de Wereldtentoonstelling zijn spots opgesteld en reusachtige schijnwerpers met een totale kracht van 60.000 watt, geven aan de ontvangsthall een buitengewoon reliëf.

LICHT TUSSEN DE BLOEMEN

HET grootste gedeelte van de Belgische afdeling wordt verlicht door twaalf krachtige lampen op dertig meter hoge betonnen palen geplaatst. Zij hebben de vorm van een klaverblad van vier. Speciale aandacht werd besteed aan de bloemen en de fonteinen van de Vlaamse Renaissancetuin, die het centrum vormt van de Belgische afdeling. Het licht werd hier op een bijzonder kunstzinnige en oogstrelende wijze aangebracht. Op de gevel van het ontvangstpaleis werden honderden lichtende sterren aangebracht. Het centraal motief met een duif van twintig meter en een ster met vijf stralen zal als een lichtende silhouet tegen de donkere achtergrond afsteken. Drie en twintig poorten versierd met fluorescente linten en waarboven het wapenschild van een Belgische stad geplaatst is, omramen de Belgiëplaats. De verlichting van de Wereldtentoonstelling is toverachtig en doet denken aan een sprookje van duizend en één nacht.

Een stukje Californisch woud op de Expo 58. Een stuk van een sequoia of mammoetsboom uit Californië zal in het paviljoen van de Verenigde Staten te zien zijn. Dit stuk werd ingescheept te San Francisco en kwam toe in de haven van Antwerpen. Van daar werd het enkele weken geleden met een grote vrachtwagen naar de tentoonstelling gevoerd. Het stuk heeft een diameter van 4m.88, een dikte van 92 cm en een gewicht van 13 ton. Hier zie je het stukje van een sequoia, dat zijn intrede doet in de expositie. Rechts zijn twee electriciens aan het werk. Daardoor krijg je een idee van de afmetingen van een stuk mammoetsboom.

Van deze tentoonstelling moet echter nog een ander licht uitstralen, een dat langer duurt dan één nacht; het licht waarop de wereld nu sinds eeuwen wacht, dat van de vrede en de vriendschap onder de mensen van goede wil.

DE ERFENIS VAN SIGURD

TEKST EN TEKENINGEN DOOR F. FUNCKEN

Op het ogenblik dat Harald en zijn gezellen de onderaardse gang willen verlaten, verschijnt het monster...

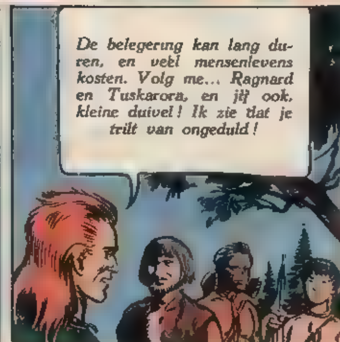

(Wordt voortgezet)

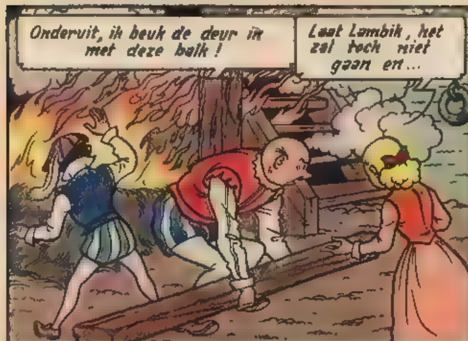

HET GOUDEN PAARD

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Onze vrienden werden door hun vijanden in de oude molen opgesloten. Zullen ze levend verbrand worden?

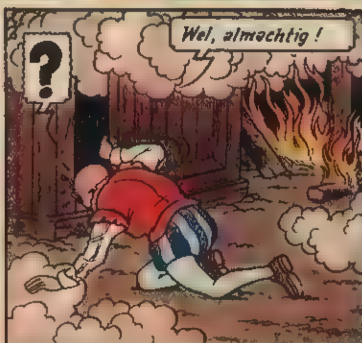

(Wordt voortgezet.)

HET HUIS VAN DE ST

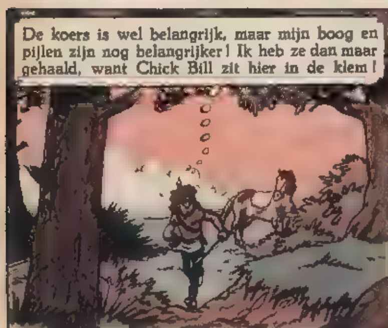
Opdat Tex Hittay zijn ranch zou kunnen in beslag nemen, hebben zijn handlangers al de deelnemers aan de wedloop uitgeschakeld

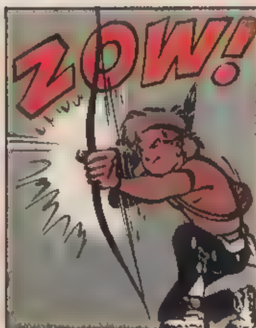

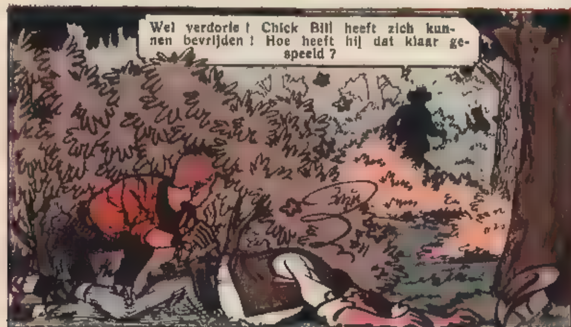

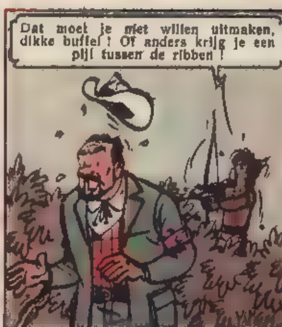
ERKSTE

...ammer genoeg voor hen hebben ze Kid Ordinn vergeten

TEKENINGEN VAN TIBET — SCENARIO VAN GREG

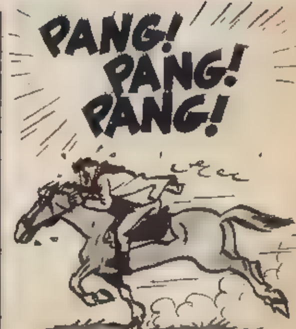

DE ZONDERLINGE CASY MOTO » en « KID ORDINN KOMT IN OPSTAND »

(Wordt voortgezet.)

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

KONINKRIJKEN IN NOORD EN OOST

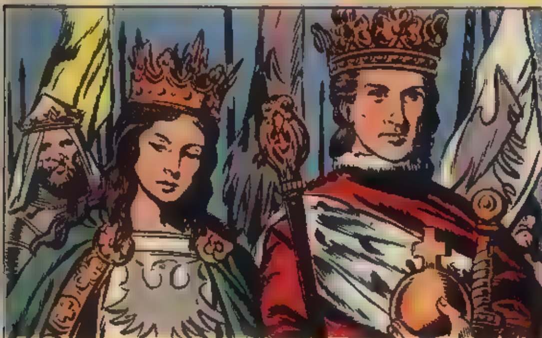
IN de geschiedenis van de Middeleeuwen speelde het Westen de belangrijkste rol. De belangrijkste, maar niet de enige.

Vandaag werpen we een blik bij onze buren uit het noorden en het oosten. In het noorden waren er de koninkrijken Denemarken, Noorwegen en Zweden. In het oosten die van Polen, Bohemen, Hongarije en Rusland. Al deze koninkrijken poogden in de loop van de vijftiende eeuw uit te groeien tot machtige monarchieën.

1. - KALMAR

IN de helft van de XIVe eeuw huwde Blanche van Namen, een Belgische prinses, de koning van Zweden en Noorwegen, Magnus-Smek Erikson, en zij komponeerde voor haar zoontje Haakon het vrolijke wijsje « Rida Ranka », al schommelend rijden, of « Juu, juu, paardje met je vlassen staartje ». Al de Zweden kennen dit liedje nog. Blanche zong ook « Het kind met zijn blauwe ogen zal koningskronen dragen ». En inderdaad, Haakon huwde met Margreta, dochter van de koning van Denemarken. Deze Margreta de Grote bracht de koninkrijken Denemarken, Noorwegen, Zweden en Finland onder een kroon, door de Unie van Kalmar in 1397. Het was een grote monarchie, maar ze stond op lemen voeten.

2. - POLEN

OMSTREEKS dezelfde tijd huwde Hedwig, koningin van Polen, met Iagailo of Jagellon, groothertog van Litauen die in het doopsel de naam Vladislav kreeg. Casimir IV, een van de opvolgers van Hedwig Vladislav, versloeg in 1466 de Duitse ridders en bezette Oost-Pruisen en Danzig. In dit groot koninkrijk was de adel echter machtiger dan de koning.

3. - PRAAG

DE koningen van Bohemen waren hertogen van Luxemburg en op een gegeven ogenblik keizers van het Heilige Duitse Rijk. De Tsjechen kwamen in het begin van de XVe eeuw in opstand om de godsdienstige hervormingen van Jan Huss te verdedigen en de onafhankelijkheid te veroveren. Hun leider, Ziska, had slechts een oog, maar daarmee zag hij heel ver! Hij versloeg de Duitse legers en toen hij in 1424 stierf was Bohemen vrij.

4. - BOEDA-PEST

IN 1308 kwam de kroon van de heilige Etienne toe aan het huis van Anjou van Napels. Deze dynastie zou veel doen voor het prestige van Hongarije. In de volgende eeuw had het Hongaarse volk twee grote leiders · Joris van Podiebrad en Jan Hunyady, die Belgrado voor de Turken redde in 1456. Zijn zoon koning Mathias Corvin was een heldhaftig soldaat en een beschermer van de schone letteren en de kunsten.

5. - MOSKOU

RUSLAND, verdeeld en onderworpen aan de de heerschappij van de Tartaren, bevrijdde zich. In 1380 behaalde een prins van Moskou de overwinning op de Tartaren. De prinsen van Moskou breidden hun heerschappij uit over de andere prinsdommen. Iwan III, groothertog van Moskou, werd van 1462 af heerser over bijna heel Rusland. Van in zijn paleis, het oude Kreml, terroriseerde hij zijn onderdanen en vooral de rijke Bojars. Wie hem te dicht naderde, viel in zwijm onder zijn onheilspellende blik. Aldus wordt gezegd. Hij noemde zich Iwan de Verschrikkelijke. Zijn kleinzoon zou dezelfde naam dragen.

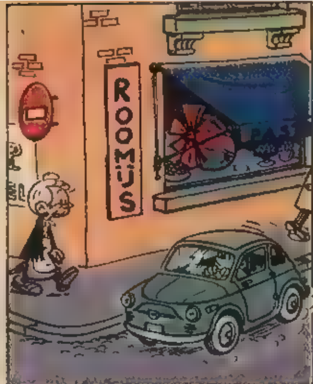

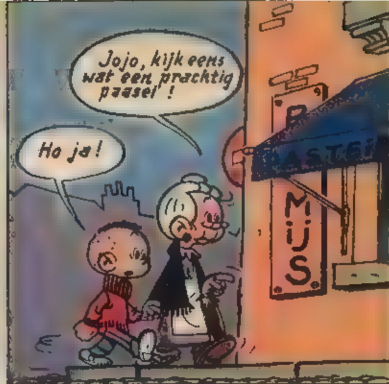
(Wordt voortgezet.)

Tante ZENOBIE

EN HET PAASEI

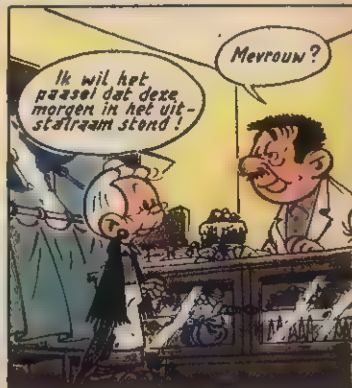
DOOR M. MARECHAL

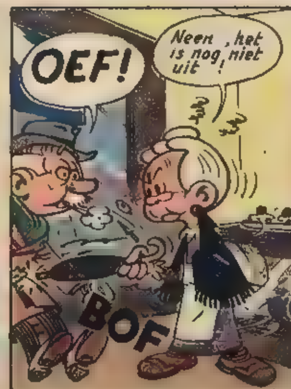

Die dame heeft gelijk. U bent een onbeschofte-rik, mijnheer!
Ja? Ik zal u leren 'n toontje lager te zingen!

EEN LEKKER EI, MIJNHEER!
IK SLA U KREUPEL, MIJNHEER!

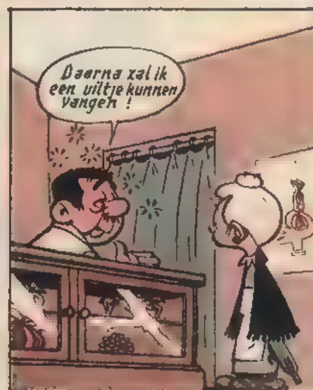
HALT! HALT! MIJN TAARTEN!
Ik wil net hetzelfde ei!

Goed! Goed! Ik zal heel de nacht werken en morgen heb je je ei!
SNIF

DE VOLGENDE MORGEN
Is mijn ei gereed?
Ik ga het halen!

Daarna zal ik een uiltje kunnen vangen!

OEi!

BOEM!
KRAK!

Stanislas, je was weer stout!

Het ei is gebroken...
Ik wil hetzelfde ei!
SNIF

NEEN! NEEN! HEB MEDE-LIJDEN!
Ik kom deze avond terug...

want ik wil net hetzelf-de ei hebben!
DING
DINGELING

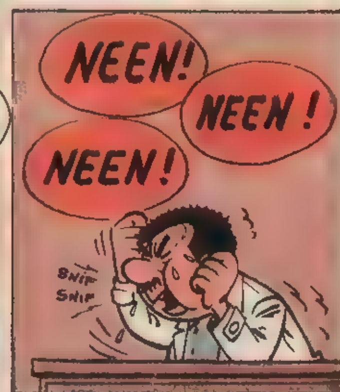

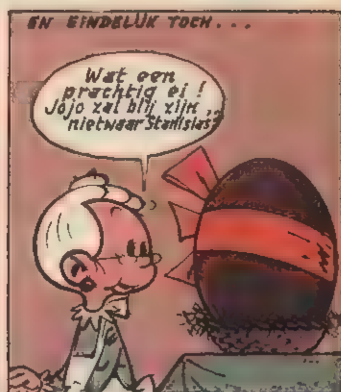

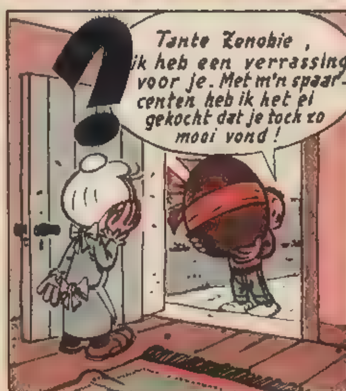

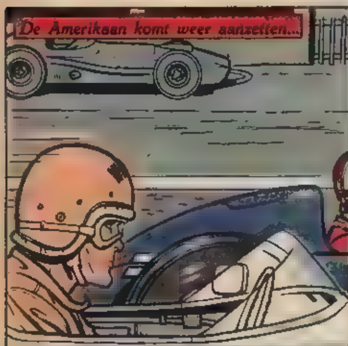
Volgende week : BOLLEKE EN SNOLLEKE.

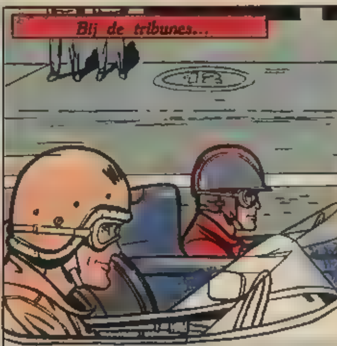
 DE GROTE MATCH

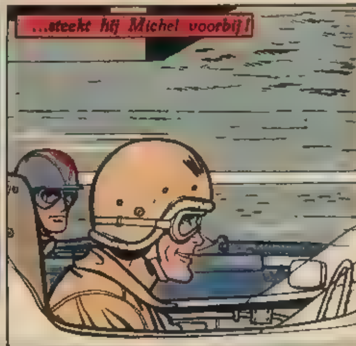
Tekst en tekeningen van Jean Graton

De tweede rit van de reeks wedstrijden die zal uitmaken wie wereldkampioen is, wordt verreden te Indianapolis. Warson kent de weg op zijn duimpje. Zal Michel Vaillant het tegen hem kunnen halen ?

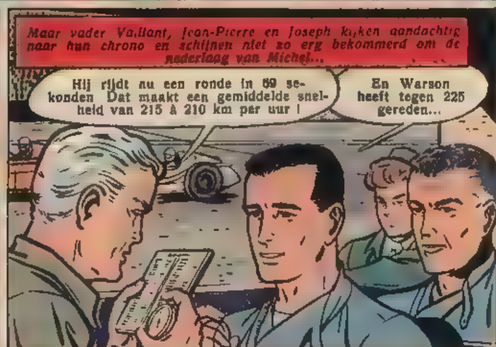

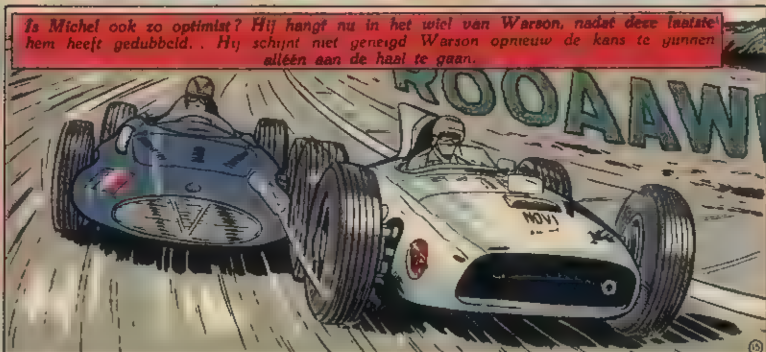

DE ZWARTE KLAUW

Gehypnotiseerd door de geheimzinnige grijsaard loopt Alex over het dak en zijn dood tegemoet...

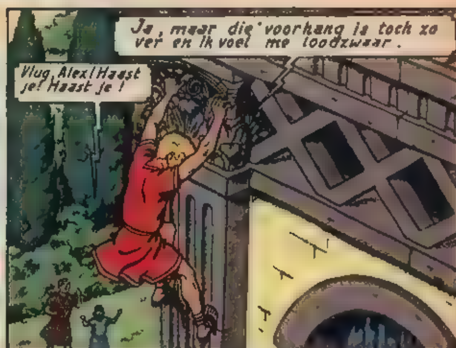

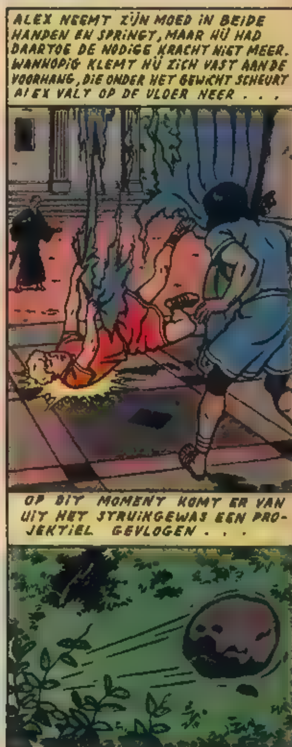

Ken je het album «HET VERVLOEKTE EILAND»? Alex beleeft er geheimzinnige avonturen, die je met spanning zult volgen.

TEKST VAN J.-M. CHARLIER
GEILLUSTREERD DOOR REF

VERRAAD

Marc Larcher en Mulligan hebben het wrak gevonden waarin de schat verborgen zit. Het wrak is echter in het slijk gezonken en het zal een hele kunst zijn het te lichten. De twee vrienden vrezen de komst van de Samoerai.

MULLIGAN schudde obstinaat het hoofd.

— Ik heb nagedacht over het probleem terwijl Akuniva je weer tot het bewustzijn bracht, zei hij. Er is ten minste één middel om het schip binnen te dringen en er een deel van de schat uit op te halen. Met dit deel zouden we het materiaal kunnen kopen dat nodig is om het wrak te lichten.

Marc bekeek zijn gezel ongelovig en deze vervolgde :

— Het slijk is niet in het wrak binnengedrongen behalve dan onderaan, daar waar de romp scheurde op het ogenblik dat men de sloep tot zinken bracht. De schoorsteen steekt uit het slijk op, langs daar kunnen we ons naar binnen laten glijden. Het volstaat hier en daar het laatijzer door te zagen.

— Ben je volslagen gek ?

— Waarom ? Mijn plan zou totaal onmogelijk zijn met gewone duikerpakken. Met onze autonome uitrusting kunnen we ons vrij bewegen en daardoor worden grote moeilijkheden uitgeschakeld. Indien je het te riskant vindt, moet je het natuurlijk niet doen. Ik ben echter vast besloten een poging te wagen.

Marc haalde gelaten de schouders op.

— Een dwaasheid meer of minder verandert niet veel meer aan de zaak. Indien je absoluut wil duiken is het best dat ik meega, dan kan ik je misschien nog een hand helpen... Het is in orde, morgenvroeg proberen we het !

★

MARC trok de ogen plotseling wijdopen. Had hij gedroomd ? Was het de hitte ?... Of was het een nachtmerrie ?... Een ding stond vast, sedert het avondmaal werd hij gekweld door een somber voorgevoel. Lange tijd had hij de slaap niet kunnen vinden en had zich op zijn hangmat honderden keren omgedraaid, terwijl Mulligan in de andere hoek van de kajuit zwaar sliep en snurkte bovendien. Marc liet zich voorzichtig uit zijn hangmat glijden.

Door de open patrijspoort zag hij de maan die een blauwe klaarte over het donkere water wierp. De nacht was onwerkelijk kalm, de stilte drukkend. In pyjama sloop Marc uit de kajuit. Hij voelde een onweerstaanbare lust een sigaret te roken. Hij glimlachte in het vooruitzicht de schildwacht aan het dek slapend te vinden. Hij had er zijn hand voor in het vuur durven leggen, dat de matroos die de wacht moest houden zo goed en zo gerust sliep als zijn kameraden in hun kooi.

Barrevoets en stil ging Marc naar het dek toe, maar toen hij voorbij de deur van de kombuis kwam, schrok hij vreselijk. Had hij gedroomd ?

Neen, niet mogelijk. Hij was er zeker van dat hij een schril gemiauw had gehoord. Een kat ? Ondanks de ratten had Marc het nog niet over zijn hart kunnen krijgen een kat aan boord te nemen. Hij wist immers dat het dier vroeg of laat in de kookpot zou terechtkomen.

Op zijn tenen naderde hij de deur en luisterde scherp. Met wie kon die Philippijn in het holst van de nacht een praatje voeren ? Al naar gelang de brokdelen van de zinnen doorheen het dunne hout van de scheepswand kwamen, werd de zeeman bleker. Hij balde de vuisten en een fraktie van een sekonde duurde het nog alvorens hij zijn eigen oren geloofde.

Dan hield hij het niet meer uit. Hij greep zijn revolver en trachtte de deur voorzichtig te openen. Ze was gesloten. Marc trad twee passen achteruit, sprong dan op de deur toe zodat deze met een schok uit haar hengsels werd gerukt. Cristobal, de kok, gilde van schrik. Hij zag lijkwit en kwam langzaam overeind. De kleine radiozender en ontvangpost stond voor hem en hij had het luisterapparaat nog op de oren.

— Mij niet doden ! Mij niet doden ! smeekte hij terwijl hij de handen opstak en beefde als een espenblad

Van zijn eerste verrassing bekomen, nam Marc de kombuis aandachtig op.

De zendpost kwam natuurlijk uit de grote kist die de Philippijn overal met zich meesleepte en waarover hij zo zorgvuldig en jaloers waakte.

— Spion ! Ik hoef je niet te vragen wat je overseinde. Dank zij jou, kennen de Samoerai van de Zwarte Zon onze positie en ze weten ook haarjuist waar het wrak ligt, nietwaar ? Waarom moest ik ook die valse Atsoeri vertrouwen ? Ik begrijp nu waarom Morue verdween en ik hem nergens meer vinden kon. Ik snap nu ook waarom ik niemand vond die hem kon vervangen. Atsoeri hield iedereen op afstand en zorgde er voor dat ik de man kreeg die hij wenste. Maar hier eindigt dan je carrière ! Ga vooraan !

Klappertandend deed de Philippijn wat hem bevolen was en herhaalde smekend :

— Mij niet doden ! Mij niet doden !

Bang en bevend ging hij Marc voorbij en deze laatste had niet eens de tijd te snappen wat er met hem gebeurde. Bliksemsnel waren de armen van de Philippijn vooruit geschoten en hadden Marc zijn wapen uit de hand geslagen. Een felle pijn doorkliefde zijn schouder en kleefde hem letterlijk tegen de plankenvloer, waar hij was terechtgekomen, nadat hij een grote boog door de lucht had beschreven. Half verdoofd en wankelend kroop hij overeind. Hij tastte naar zijn revolver. Christobal had natuurlijk geen tijd verloren. Marc kroop de trap op die naar het dek leidde, maar het was reeds te laat. Toen hij bovenkwam, verwijderde de Philippijn zich met een krachtige crawl van het schip. Heel vlug was hij buiten het schootsveld van Marc en hij verdween tussen de reusachtige boomwortels van de oever.

— Wat is er gaande ?

Mulligan gewekt door het lawaai verscheen op het dek. Links en rechts doken nu ook de matrozen op. Met enkele woorden bracht Marc zijn gezel op de hoogte van de toestand. De Amerikaan nam het erg tragisch en werd doodsbleek.

— Zo'n serpent ! gromde hij. We moeten aan wal gaan, hem achtervolgen !

— In die jungle ! grinnikte Marc. Dat is een hopeloos geval, weet je ! Bovendien zou het ons niet baten. We mogen er ons aan verwachten de Samoerai van de Zwarte Zon spoedig te zien opduiken. Atsoeri heeft Miura immers reeds lang verwittigd. Alle respekt voor die Atsoeri ! Hij is er in geslaagd onze kok te ont voeren en ons bovendien een van zijn spionnen aan te smeren die, langs de radio, de Samoerai op de hoogte bracht. Dat is schitterend gewerkt !

— Meen je dat Christobal de tijd heeft gehad onze juiste positie door te seinen ?

— Maar natuurlijk ! Dat deed hij toch vlak na onze aankomst

alhier. De Japanners zijn beslist op weg. Misschien zijn ze reeds vlak bij.

— Wat doen we nu ? kreunde Mulligan.

Marc haalde de schouders op.

— We hebben de keuze : we laten de schat over aan de Japanners en we maken dat we hier wegkomen of we binden de strijd aan... Aan de afloop van de strijd kan je geen ogenblik twijfelen : we zijn de zwaksten.

— Zoveel moeite zonder enig resultaat ! zei Mulligan en hij weende haast van woede. We moeten trachten een deel van de buit in handen te krijgen alvorens te vluchten. We gaan onmiddellijk aan de slag.

Een bleekroze schijn verlichtte de hemel in het Oosten. Marc riep zijn matrozen.

— Tararoe, neem je geweer en vaar naar de ingang van de baai. Daar stel je je zodanig op dat je de zee over een grote afstand in ogenschouw kan nemen. Indien jé een schip aan de horizon ziet opdoemen, schiet je in de lucht, begrepen ?

De matroos knikte. Zwijgend trokken Marc en Mulligan hun autonoom duikerpak aan.

★

ZE moesten eerst de opening van de schoorsteen van het wrak vinden. Toen zij zo ver waren, liet Marc enkele hoge kokosnootbomen afhakken en daarmee een vlot maken. Op het vlot bevestigde hij bij middel van kabels en katrollen een ballast. Het vlot werd juist boven het wrak en ter hoogte van de schoorsteen gezonken. De ballast zonk in het slijk, maar het vlot waarop Marc en Mulligan stonden bleef steeds 50 cm boven de moerassige bodem drijven.

Op het vlot maakten de twee gezellen zich gereed om langs de schoorsteen in het schip af te dalen. De Amerikaan zou eerst gaan. Marc had hem een stevig touw rond het lijf geknoopt en al naar gelang Mulligan dieper zonk, liet Marc de koord af. Mulligan had een grote kniptang meegenomen. Hij kwam op de rand van de grote pijp, liet zich naar beneden glijden en verdween in deze donkere tunnel. Marc voelde hoe een vreselijke angst hem het hart omknelde.

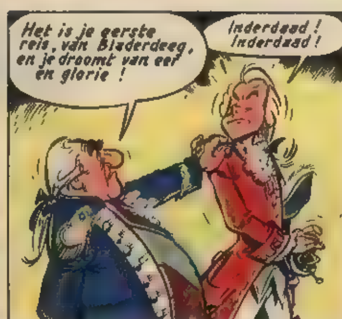
Volgende week :
DE KUIL VAN DE MONSTERS

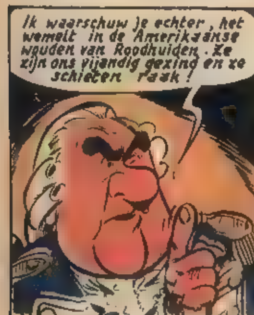

HOEMPA PA

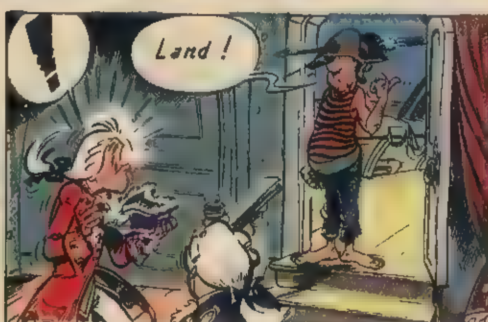
MET HET VAANDEL VAN DE KONING IN TOP ZEILT DE "WITTE DUIF" OP DE KUST VAN AMERIKA TOE..

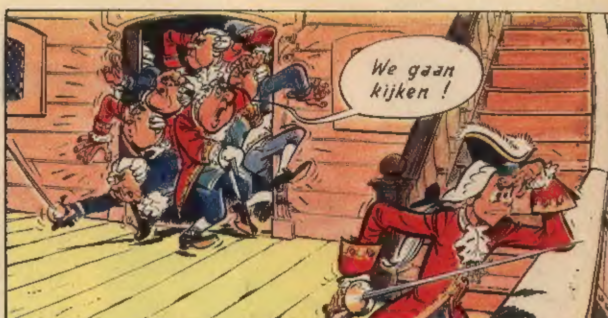

de Roodhuid

TEKST

TEKENINGEN AL UDERZO

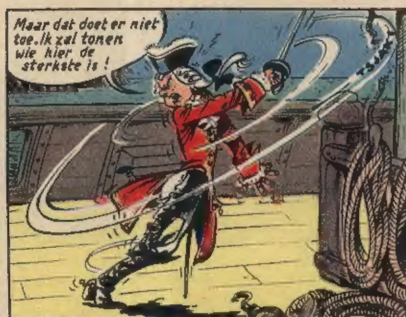

(Wordt voortgezet.)

'58

HET IS VIJF VOOR TWAALF

Je weet dat de Tentoonstelling een officiële revue zal publiceren. Weet je dat deze Revue « 58 » jou en je familie volgende interessante gegevens kan bezorgen ?

● *het gedetailleerd programma van al de feestelijkheden van iedere week.*

— *een zeer uitgebreide documentatie over de verschillende deelnemende landen en organisaties.*

● *het algemeen plan van de Tentoonstelling met de belangrijkste trefpunten van de week en de weg om er zich naar toe te begeven.*

Abonneer je dus onmiddellijk. En vergeet niet dat je abonnement op de Revue « 58 » je recht geeft op een SUPER BON van een waarde van 100 KUIFJE'S punten. Meteen stijgt je puntenverzameling aanzienlijk.

Termijn voor deze premie :
30 MAART 1958.

Abonnementsprijs voor 26 nummers : 125 F. te storten op de P.C.R. nr 639.99 van : « 58 ». - Deze week op de Tentoonstelling en in België, Baron Dhanisstraat, 58, Brussel, met volgende vermelding op de rug van het stortingsstrookje : Voor « 58 » - via KUIFJE.

LAATSTE NIEUWS !

VERLENGING :

aangezien de jeugd de Revue 58 zeer gunstig heeft onthaald, hebben wij beslist de uiterste termijn voor het verkrijgen van het speciaal nummer met KUIFJE'S BONS te verlengen tot op de vooravond van de opening van de Tentoonstelling : 15 April

DE POST

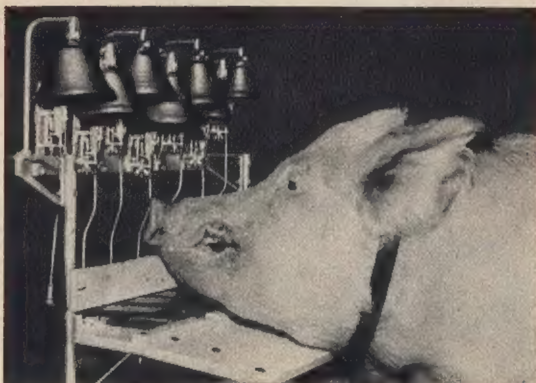
DE INDISCRETE TELEVISIE

TIJDENS een worstelmatch betwist te Tokio en uitgezonden door de televisie, richtte een van de operateurs zijn camera op de toeschouwers en liet hem een ogenblik verwijlen op het gelaat van een slapende man. Deze man was een sportreporter. Hij ontwaakte bij het einde van de match, vroeg het resultaat en schreef zijn artikel thuis. Toen hij de volgende morgen in het redaktiekantoor verscheen, werd het hem duidelijk gemaakt dat men voortaan van zijn eminente medewerking zou afzien. De sportreporter vroeg nadere uitleg aan de direkteur en die zei : « Ik zat gisteravond voor mijn televisietoestel en zag je... slapen ! »

HET GEHEIM VAN HET PAASEILAND

JOERI KNOROZOV, een jong Sovjet etnoloog, koestert de wens het geheim van de dode beschaving van het Paaseiand te lichten. Dat Paaseiland wordt, zoals je wellicht weet, ook het eiland van de rode goden genoemd, naar de reusachtige beelden in rode steen, die op het eiland staan. Het werd ontdekt door de Hollander Roggeveen in 1722 (op een Paasdag, vandaar de naam). Joeri Knorozov zal een elektronische machine gebruiken om de geheimzinnige tekens te ontcijferen waarmee de tafeltjes, gevonden in de nabijheid van de beelden, bedekt zijn. Het eiland heeft een omtrek van slechts 25 km, is van vulkanische oorsprong en bergachtig. De inwoners leven van de opbrengst van hun landbouwprodukten. Het kustzand bestaat voor een groot deel uit lava. Het geheimzinnig eiland dat thans toebehoort aan Chili, wordt ook Davis-eiland en Vai-Hoe genoemd.

WIJ hebben reeds gehoord van honden die kunnen rekenen, olifanten die dansen en ganzen die niet dom zijn, maar dit varken zet de kroon op het werk : het is muzikaal en bespeelt een beiaard ! Met zijn snuit drukt het tegen de metalen stokjes die op hun beurt de klepel en de klokjes in beweging brengen. We vragen ons af in wiens hersens het opgekomen is een varken een beiaard te leren bespelen !

Met lawaai door 't leven

DE radioprogramma's beginnen in Iran met een episch gedicht, dat gezongen, gescandeerd en gedanst wordt in een studio van Teheran. De artiesten roepen en huilen, terwijl atleten ijzeren staven boven hun hoofd zwaaien. Het lawaai van dat geheel is oorverdovend en er bij slapen is onmogelijk. Het is natuurlijk waar, dat geen mens verplicht is zijn radio 's morgens vroeg op te zetten. Wat doet men echter als de buren er deze gulden regel op nahouden : « Met lawaai door 't leven ! »

EEN KRANIG STUDENT

EEN Columbiaans student fietste 1.775 km zonder eens de voeten op de grond te zetten, d.w.z. dat hij met een gemiddelde snelheid van 15 km per uur bijna vijf dagen en vijf nachten op de fiets zat. De president van de Columbiaanse republiek wenste hem hartelijk geluk en schonk hem een auto. « Ik ben dolgelukkig met die auto, verklaarde die student, want die fiets begon me nou werkelijk de voeten uit te hangen ! » We geloven hem graag.

MISVERSTAND

EEN golfspeler bleef dromerig voor de bal staan en kon er maar niet toe besluiten hem weg te slaan. « Waarop wacht je toch ? » vroeg een vriend ongeduldig. « Ik zou deze slag niet willen missen. Je moet weten dat mijn baas ginds staat en toekijkt. » — « Wees niet zo idioot, van hier kan je hem nooit treffen ! »

HET EERSTE UURWERK MET ZONNEENERGIE

DAT is het eerste uurwerk dat loopt met zonneënergie. Het werd gebouwd door een Amerikaanse maatschappij en geplaatst in de muur van de Handelskamer van Palm Springs in Californië. Twintig siliconen rond de wijzerplaat bevestigd, slorpen het zonnelicht op en veranderen het in energie. Een voortdurend opnieuw geladen batterij levert aldus elektriciteit. De ingenieurs die het uurwerk vervaardigden, hebben uitgerekend dat het 300 jaar zonder ophouden zal tikken.

HIJ HEEFT ER GENOEG VAN !

LUIS RALUYS een cirkusakrobaat die zich tien jaar lang als « levende granaat » uit een kanonloop in een net liet schieten, heeft de internationale artistenvereniging laten weten, dat hij afscheid neemt van het cirkus en van het kanon. Tot zijn vrienden zei Luis : « Ik heb er genoeg van ! M'n vrouw heeft me in de laatste jaren zó slecht afgeschoten, dat ik zes keren in een ziekenhuis belandde in plaats van in het net en twee keren te midden van de leeuwenkooi aan de andere kant van de arena terecht kwam ! De leeuwen waren zo geschrokken dat ze me niet eens durfden naderen... Als cirkusartiest kan ik veel verdragen, maar dat was me toch té bar ! »

4 motoren - 3.000 arbeiders 6 werkdagen

HEB je je reeds afgevraagd hoeveel tijd het één man zou vergen een viermotorig vliegtuig grondig na te zien ? Denk even na en zeg een cijfer. Neen, jonge vriend, je bent er niet ? Een knap mecanicien die 40 uren per week werkt, zou er een minimum van vijf jaar en twee maanden over doen. Deze mecanicien zou bovendien lasser, schrijnwerker, schilder, loodgieter en elektricien moeten zijn en alles afweten over de elektronica. Al deze kennis zou ten slotte overbodig wezen, want geen enkele vliegtuigmaatschappij kan het zich veroorloven een toestel vijf jaar lang in de loods te laten staan. Hoe men het dan doet ? Wel, om een viermotorig vliegtuig grondig na te zien, werken 3.000 arbeiders 6 dagen !

NIEUWS IN HET KORT

IN nummer 6 van « Kuifje » heb je beslist het verhaal van Carnegie gelezen. Wist je dat er een dekoratie « Carnegie hero fund » bestaat ? Deze dekoratie wordt uitgereikt als beloning aan hen die hun eigen leven wagen om dit van anderen te redden. Tony Van der Boom, twaalf jaar, redde een baby van 18 maanden die in een put was gevallen, en kreeg daarom deze dekoratie !

IN DE WALSENSTAD

HET volgende beleefde de humorist Grosskurth te Wenen :

— Hier mag je niet parkeren. Je naam, mijnheer ? zei een politieagent.

— Grosskurth.

— Gross, komma Kurt ?

— Neen, Gross zonder komma Kurth.

— Hoe bedoel je ?

Grosskurth spelde zijn naam waarop de agent antwoordde :

— Dus toch Gross en Kurt. Nu je voornaam ?

— Kurt.

— Ik had het wel bij het rechte eind : je heet Kurt Gross.

— Neen. Het begint kort, in het midden groot en achteraan zeer kort.

Toen stak de agent z'n boekje met een zucht op zak en zei :

— Scheer je weg !

OPLOSSING VAN ONS KRUISWOORD VAN Nr 13

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	M	O	E	D	E	R	■	A	L	E
2	A	L	L	E	S	■	F	R	E	D
3	A	■	L	E	P	E	L	■	N	E
4	R	■	E	L	■	R	A	D	E	N
5	T	O	N	■	I	E	P	E	N	■
6	■	O	D	E	N	■	P	O	■	L
7	G	R	E	E	T	J	E	■	L	O
8	A	L	■	K	E	E	N	■	O	E
9	D	O	■	■	R	E	■	Z	O	N
10	E	G	E	L	■	P	L	O	T	S

TOON JIJ KUIFJE OOK AAN JE VRIENDEN ?

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 75 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 11 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

DEVEA

Oplage gekontroleerd door Devea.

S.O.S METEOREN ! door E.P. JACOBS

Mortimer en Labrousse reden naar de vijver waarin de taxi gevonden werd. Mortimer tracht de plaats van z'n nachtelijk avontuur te herkennen...

(1) Het Raadsel van Atlantis .

